

El Veinat

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

AJUNTAMENT de
MONÓVER

0,50 €

ACABEN LES OBRES
EDIFICANT DE
L'ESCOLA MESTRE
RICARDO LEAL

ESPORT, MÚSICA,
TEATRE I NANOS I
GEGANTS PER AL
9 D'OCTUBRE

FESTES MOLT
PARTICIPATIVES A LES
PEDANIES, SANTA
BÀRBERA I PATRONALS

NÚM. 429
OCTUBRE
2023

CONSULTORI ATÍPIC

Tomateta seca

La consulta que ha rebut hui la senyora Tomateta Seca l'ha deixada molt sorpresa.

I és que ha posat sobre la taula algunes peculiaritats que tenim a les cases durant l'època estiuenca, com són, aquelles relacionades amb la vestimenta, que sembla

que sempre anem disfressats o ves a saber com...

Llegiu per a esbrinar què és el que una veïna monovera explica a la senyora Seca i, sobretot, quina és la resposta sorprenent que obté aquesta consulta. Penseu quina seria la vostra resposta.

CONSULTA:

Estimada senyora Tomateta:

Ara que, per fi, ha acabat l'estiu més calorós de tota la vida (cosa que diem cada estiu) vull compartir amb vosté algunes cosetes que passen en aquests mesos tan especials. Un dels privilegis que té l'estiu és que quan estàs en casa no necessites posar-te molta roba. El meu home i jo ens passem els dies ell en calçotets i jo en bragues. L'inconvenient és que quan menys t'ho esperes toquen el timbre. Tu preguntes: —Qui és? I una veu contesta: —El cartero. Porte una carta certificada i heu de firmar-la. Tu, en bragues, no saps com reaccionar, no t'ix la veu i aconsegueixes dir: —Pu... pu... puja. I el meu marit i jo buscant com a bojos els pantalons que no sabem on paren. Per sort vivim en un sisé i arribem a la porta del pis amb la llengua fora al mateix temps que el carter arriba al replanell i fent el somriure més fals que tenim obrim i diem com si res: —Hola. Però una goteta de suor que ens va caent molt lentament pel front ens delata i per dissimular, afegim nerviosament: —Quina calor que ens està fent este estiu, no?

Jo, el que em pregunte és com s'ho faran els que viuen en un primer pis. Segur que diuen que ja aniran demà per la carta a l'oficina.

Diga'm la veritat, Senyora Tomateta. A vosté no li passa? Seré jo l'únic ésser que es passa l'estiu en bragues, com una model de Victòria's Secret?

RESPOSTA:

Fascinada estic amb la lectura de la seua consulta. Però jo sempre he sigut una persona molt moderna i evolucionada i obric la porta directament amb l'última peça de la meua col·lecció sense manies. Això sí, el pobre carter, no encerta a trobar el bolígraf.

TELÈFONS

Ajuntament
96 696 03 11

Arxiu Municipal-Biblioteca
96 696 01 79

Asociación de Amas de Casa
965574249 / 688705006

Asociación contra el Cáncer
96 547 27 22 / 96 547 05 88

Assoc. de Minusvàlids COM TU
96 547 13 58

Associació Nit i Dia
67 869 89 24

Agua Monóvar
96 386 06 00

Camp de Futbol
96 696 08 90

Casa Cultura-CEPA Freire
96 547 09 14

Casa Museu Azorín
96 547 07 15

Cementeri
96 696 07 53

Centre Esportiu Monóvar
96 547 12 17

Centre Ocupacional El Molinet
96 547 28 17

Correus
96 547 13 91

Climateri
661417811

Junta Festera de Monóvar
673307842

Jutjat de Pau
96 547 01 07

Llar del Pensionista
678 685 138 / 687 40 27 18

Mercat Municipal
96 696 08 72

Museu d'Arts i Oficis
96 547 02 70

Notaria
96 547 01 98

Pavelló Municipal
96 696 01 98

Punt Jove
96 547 32 31

Ràdio Monóvar
96 547 27 59 / 96 696 08 65

Registre de la Propietat
96 547 02 81

SERVEF
Ortega y Gasset, 22. Elda
96 695 77 00

Casino de Monóvar
96 547 00 90

Serveis Socials
96 547 2676

Servei de Taxi
695 662 066

Teatre Principal
96 696 01 79

Telefon del Consumidor
012

TELÈFONS D'URGÈNCIA

Coord. Emergències 112
Polícia Local
606 34 07 40 / 96 547 10 80

Guàrdia Civil: 96 547 01 03
Creu Roja: 96 547 05 27
Hosp. Gral. Elda: 966989001
Centre de Salut
Cites: 96 695 75 50
Urgències: 96 695 75 55

Parc Comarcal Bombers
96 538 50 80

FARMÀCIES DE GUÀRDIA. OCTUBRE.

Franco Gómez: Carlos Tortosa, 4
Dies 1, 5, 9, 13, 17, 21, 25, 29

Rafael Peris: Major, 166
Dies 2, 6, 10, 14, 18, 22, 26, 30

Rosario Badenes: L. Vidal, 12
Dies 3, 7, 11, 15, 19, 23, 27, 31

Nuria Canales: Luis Martí, 7
Dies 4, 8, 12, 16, 20, 24, 28

HORARI D'AUTOBUSOS

Monóvar - Elda
De dilluns a divendres:
de 7:30 a 11:30 h. i
14:30 a 19:30h.
Dissabtes:
De 8:30 a 10:30h i
de 15:30 a 17:30h.
Diumenges: 12:30 i 16:30h.

Monóvar - Alacant
Laborals:
6:30, 9:00h, 15:55 i 18:15
Dissabtes: 8:55 i 19:00h.

Elda - Monóvar
De dilluns a divendres:
de 7:00 a 11:00h. i
de 14 a 19h.
Dissabtes: De 8:00 a 10h i
de 15 a 17h.
Diumenges: 12 i 16h.

Alacant - Monóvar
Laborals:
7:50, 12:15, 17:15 i 20:30
Dissabtes: 18:15 i 20:15h.
Informació: <https://movilidad.vectalia.es/>

HORARI CEMENTERI

De dilluns a divendres:
de 8:00 a 18:00h.
Dissabtes, diumenges i festiu:
de 9:00h a 14:00h.

HORARI MERCAT

Dilluns: de 7:00 a 15:00h
Dimarts: tancat.
Dimecres i Dijous:
de 7:30 a 15:00h
Divendres:
de 06:00h a 15:00h
Dissabte: de 6:30 a 15:00h

La foto de la portada

Monòver va tenir unes Festes de Setembre 2023 variades, participatives i carregades d'alegria.
Foto: Juanga Díez.

Editorial

Una vegada més, torna la tardor, la rutina i el córrer dels dies... Ja ni recordem les vacances, les nits a la fresca i les Festes de Setembre en Honor a la Mare de Déu del Remei. Unes festes molt participatives que han mantingut, dia i nit, al carrer a la població monovera, de totes les edats. Una vegada més, l'alegria ha quedat de manifest, i les ganes de celebrar i compartir, també.

Des de fa unes setmanes, els xiquets i xiquetes han tornat a omplir de vida els col·legis i l'institut, i els més majors, emprenen el retorn als estudis universitaris i al treball.

Les temperatures han donat una treva després d'un tòrrid estiu i, amb la frescor, en breu s'iniciarà la campanya de vacunació conjunta contra la grip i la COVID-19. Una novetat d'enguany és la inoculació a xiquets i xiquetes d'entre 6 mesos i 5 anys, així com a les persones majors de 60 i grups de risc. També està dins el calendari de vacunació, l'administració de l'anticòs responsable de les bronquiòlitis als xiquets menors de 6 mesos (de 0 a 6 mesos).

Amb tot, la vida continua, amb més o menys intensitat, i a Monòver s'han previst esdeveniments molt diversos, els quals s'intercalen amb la rutina de cada dia.

És el cas dels actes relacionats amb la celebració del Dia de la Comunitat Valenciana, amb teatre, música, pintura, exhibició de galotxes, jocs i els Nanos i Gegants amb la música de la Colla el Xirivell, ocupant els carrers. I és que, a Monòver qualsevol motiu per a eixir al carrer i celebrar, és tot un goig. També torna una nova edició de les Balconades, enguany en honor a Azorín, i es reprendrà amb intensitat la programació cultural relacionada amb la celebració de l'Any Azorín, pel seu 150 naixement, tant a la Casa-Museu Azorín, com a altres emplaçaments de la ciutat.

A més a més, se celebrarà del Dia de les Escriptores, es preveu una nova edició de la Marxa Rosa, un munt d'activitats per a majors i menuts i fites esportives com la Volta al terme municipal monover i l'obertura de les inscripcions per a la Cursa per muntanya Serra del Coto.

Entre unes coses i altres, a poc a poc passarà aquest mes, es canviarà l'hora i ens endinsarem en el mes més cultural per excel·lència a Monòver: novembre, amb la Fira i el fred com a protagonistes.

Pròxim número

El pròxim número d'*El Veïnat* estarà al carrer el 3 de novembre. Si voleu col·laborar-hi recordeu que haureu d'entregar els vostres escrits fins al 16. Per a qualsevol consulta podeu telefonar al 96 696 03 11 o contactar amb nosaltres en la nostra adreça electrònica veinat@monovar.es. Gràcies.

Racó fotogràfic

Continua la secció *Racó Fotogràfic*, la qual es compaginarà amb *Endevina el racó*. Una secció on aquelles persones aficionades a la fotografia que així ho desitgen, poden participar-hi enviant alguna instantània curiosa, interessant..., acompanyada per un text explicatiu.

En aquesta ocasió, ens ha tornat a escriure **Elaine Navarro**, qui envia una bonica instantània feta el 8 de setembre de 2022, dia de la Processó de la Mare de Déu del Remei.

La instantània, titulada "**L'Església**", mostra un dels espais més característics i tradicionals de Monòver en una de les vesprades més multitudinàries de l'any.

Recordeu que, tal com ha fet Elaine Navarro o Álvaro Huerta, qualsevol persona pot enviar fotografies amb un breu text per a aquesta secció a l'adreça electrònica veinat@monovar.es dins el termini.

EDUCACIÓ

Es recepcionen les obres del Pla Edificant de l'escola Mestre Ricardo Leal

El col·legi compta amb noves instal·lacions: un gimnàs, un menjador i dues aules del cicle d'Infantil, entre altres millores.

Fa uns dies es van recepcionar les obres del Pla Edificant del CEIP Mestre Ricardo Leal de Monòver. Cal recordar que aquestes van començar en abril de 2022.

Unes obres emmarcades dins el Pla Edificant amb les quals s'atén una històrica demanda de la comunitat educativa de l'escola, com era la creació d'un gimnàs, un menjador i dues noves aules d'Infantil.

Amb aquesta primera fase s'ha dut a terme una inversió mai feta abans a aquesta escola monovera, la qual cosa ha suposat un notable canvi i una millora substancial en les instal·lacions educatives.

Entre les edificacions construïdes i que ja gaudeix l'alumnat, es troba un menjador, un gimnàs, un magatzem i dues noves aules destinades a Infantil. A més a més, també s'ha renovat la calefacció central, tots els banys del centre, s'han canviat les finestres i s'han adequat les pistes esportives. Així mateix, s'han eliminat les barreres arquitectòniques.

Imatges de les noves instal·lacions en el moment de la recepció de l'obra.

En l'acte de recepció de les obres, van estar presents Maria José Carrillo, directora del centre, Loren Amat, Alcalde de Monòver, així com la intervenidora, l'arquitecte municipal, el director facultatiu i representants de l'empresa constructora, Opera Severitas.

Al respecte, María José Carrillo ha remarcat que "el dia de la recepció de les obres va ser molt emocionant, després de tants mesos. Hem vist créixer el projecte dia a dia i ara, per fi, s'ha acabat i l'alumnat pot gaudir de totes les instal·lacions. Estem molt contents perquè han quedat molt bé: un gran gimnàs, una cuina i un menjador espectaculars i dues aules d'Infantil meravelloses...". Així, tant la Direcció del centre, com la resta de l'equip docent volen "donar les gràcies a les persones que han fet bé el seu treball, a l'empresa, la direcció facultativa, que ha fet una gran tasca, i a l'Ajuntament. Ara tenim un col·legi nou, que ha canviat al 100% i els xiquets i xiquetes estan molt contents".

Monòver rebrà una subvenció de més de 439.000 euros

Una ajuda de la Diputació per a Sufragar Despeses del Funcionament i Manteniment de les Instal·lacions Municipals.

La Diputada Provincial pel Vinalopó Mitjà i regidora de Monòver, Verónica Giménez, va anunciar fa unes setmanes l'aprovació d'una important subvenció per al municipi.

I és que durant la celebració de la Sessió Plenària Ordinària de l'Excel·lentíssima Diputació Provincial d'Alacant del mes de setembre es van tractar diversos punts en l'ordre del dia, entre els quals es trobava una

subvenció destinada a Sufragar Despeses Generals del Funcionament i Manteniment Ordinari de les Instal·lacions Municipals.

Dins aquest punt, es va concedir a Monòver una subvenció per valor de 439.322 euros, concessió que s'emmarca dins el Plan +Cerca 2023.

Cal recordar que Verónica Giménez és la primera Diputada Provincial monovera, "un aspecte molt important i, de segur,

beneficis per al municipi", com indiquen des del Consistori.

Giménez, Regidora de Política Econòmica i Contractació de l'Ajuntament de Monòver, va prendre possessió com a Diputada Provincial el passat 21 de juliol, per la qual cosa, des d'aquest moment, representa tant a Monòver com a la resta del Vinalopó Mitjà, juntament amb el regidor d'Elda, José Antonio Amat.

PATRIMONI

L'Ajuntament de Monòver prepara un dispositiu especial en el cementeri per Tots Sants

La Regidoria de Cementeri de l'Ajuntament de Monòver informa que enguany per Tots Sants s'habilitaran tres dies amb horari especial ininterromput al cementeri perquè els ciutadans i ciutadanes tinguin més disponibilitat per a anar a visitar els seus familiars.

En concret, els dies 30 i 31 d'octubre, i 1 de novembre, el cementeri estarà obert des de les 9:00h fins a les 18:00 hores. A més a més, com és habitual, s'ofereix un servei gratuït d'autobusos per aquests dies.

El servei de transport gratuït estarà operatiu els dies 30 i 31

d'octubre i 1 de novembre des de les 9:00h a les 17:00h. Els autobusos que van cap al cementeri eixiran cada hora en punt a partir de les 9:00h, mentre que les tornades, eixiran passats 45 minuts, el darrer de tots, a les 17:45 hores.

Així, el primer autobús eixirà a les 9:00h i tornarà a les 17:45 hores i el trajecte serà: Plaça del Mercat, Major, Venda de Blai, Ronda Constitució, Ronda General Verdú, Ronda Esports, Ronda Parc, Ronda Forca, Major, Plaça de Bous i Camí del Cementeri. Les parades són les habituals de l'autobús que fa el trajecte cap a Elda.

Cal recordar que enguany, com en altres ocasions, els usuaris disposaran d'utensilis i estris de neteja al cementeri, per la qual cosa no caldrà que els porten de casa.

A partir del 2 de novembre, es reprendrà l'horari habitual al cementeri, és a dir, de dilluns a divendres, de 8:00h a 18:00h i dissabte i diumenge de 9:00h a 14:00h.

Joventut i Medi Ambient organitzen una activitat pionera per a joves en la Serra del Coto: "Grans Exploradors de la Natura"

Les Regidories de Joventut i Medi Ambient han organitzat una pionera activitat recomanada per a joves d'entre 10 i 14 anys, aproximadament. Es tracta de "Grans Exploradors de la Natura", on es pretén que els més joves passen un dia en un dels Paratges Naturals més importants del patrimoni natural de Monòver, com és, la Serra del Coto, en contacte amb la vegetació i la fauna autòctona, com expliquen els organitzadors.

Aquesta activitat gratuïta està prevista per al dia 21 d'octubre

i es desenvoluparà en horari de 9:00h a 18:00 hores.

Els interessats s'hauran d'inscriure i acudir al lloc de trobada, que s'ha establert a l'Aula de la Natura, a les Cases del Senyor. Així, els joves podran convertir-se en "Grans Exploradors de la Natura" gràcies a les proves i activitats, com són: una excursió pel Paratge Natural Municipal Serra del Coto, tallers, una gimcana mediambiental, jocs... i inclou un servei gratuït de menjador per als participants. L'activitat començarà a les 9:00 hores amb

la trobada dels participants i la presentació de dinàmiques. A continuació, s'iniciarà l'excursió pel Paratge Natural i, al voltant de les 10:30h, faran un descans per a esmorzar.

Cap al migdia, els assistents gaudiran d'una Gimcana Mediambiental a l'Aula de la Natura i a les 14:00 hores dinaran tots junts. Al voltant de les 15:30h s'ha previst un Taller de "Construcció de caixes niu" i, seguidament, més jocs, que continuaran fins al moment del comiat a les 18:00 hores.

PUNTS DE VENDA D'EL VEÏNAT

Libreria - Jugueteria

A2orin

Mayor, 176 | 03640 Monóvar
Tel. 96 547 34 61

LIBRERIA EDUCATIVA
Mar de Nubes
Poetisa Remedios Picó, 3 | 03640 Monóvar
Tel. 685 675 015

FESTES

Monòver celebra el 9 d'Octubre amb activitats culturals

Una variada programació amb una exhibició de galotxes al carrer, jocs, música al Principal, els Nanos i Gegants i pintura.

La Regidoria de Cultura prepara, un any més, la celebració del 9 d'Octubre amb activitats, algunes d'elles a l'aire lliure.

La programació en commemoració del Dia de la Comunitat Valenciana començarà el 7 d'octubre amb el concert "Tradifusió" i es durà a terme la presentació del disc *Empeltant Arrels*. Serà a les 20:00 hores al Teatre Principal. Les entrades tenen un preu de 6 euros i es poden adquirir a www.monovar.es.

Al dia següent, la Plaça de la Sala acollirà el Joc de l'Oca Valenciana, una versió del tradicional joc de taula per a adults i xiquets des de 6 anys. Serà a les 12:00h.

El 9 d'octubre, els actes iniciaran a les 10:30 hores amb una exhibició de Galotxes organitzada pel Club de Galotxes de

Activitats culturals per a celebrar el 9 d'octubre de 2022 a Monòver.

Monòver. Es jugarà al carrer Luis Martí.

A les 11:00 hores està previst l'acte institucional amb la lectura dels parlaments des de la Plaça de la Sala. A continuació, els Nanos i Gegants i la Colla el Xirivell

participaran en aquest dia de celebració fent una cercavila que eixirà des de la Plaça de la Sala. Cap a les 13:00 hores s'inaugurarà una nova edició de la Mostra d'Artistes Plàstics monovers. Serà a la sala José María Román Amat

del Kursaal Fleta i es podrà visitar fins al 20 d'octubre.

Júlia Tortosa, Regidora de l'àrea, accentua que "aquesta programació posa en valor les nostres senyes d'identitat, com ara, amb les galotxes, com a esport autòcton, o amb els Nanos i Gegants amb la música de la Colla el Xirivell, com a una expressió de la cultura popular monovera i valenciana". Amb el concert "Tradifusió", la regidora destaca que "es dona visibilitat a la música de tall tradicional feta a la comarca, composta per professionals, alguns d'ells de Petrer, i amb una gran presència de la dolçaina". Finalment, "el Joc de l'Oca Valenciana ha anat itinerant per altres municipis i dona a conèixer les comarques valencianes i varietats de la nostra llengua".

Gran afluència i bon ambient en la I Mostra de Productes de Proximitat

La Regidoria de Turisme de l'Ajuntament de Monòver ha celebrat de la Primera Mostra de Productes de Proximitat que es va celebrar fa unes setmanes a la pedania del Fondó i va comptar amb un gran nombre de participants. Allà, els assistents van gaudir dels productes de proximitat, artesans locals que van fer degustacions i presentacions dels seus gèneres. Tot això, sota la unió de la comunitat d'artistes de Paca Market Vintage. A més a més, la música va estar present mitjançant diversos concerts. Les

visites guiades gratuïtes a l'Espai Memorialista del Fondó i al Refugi Antiaeri també van tenir molta acceptació. L'objectiu d'aquesta Mostra és "reprenre la posada en valor dels nostres productors locals i potenciar el producte de quilòmetre zero i de Monòver", com remarca María Amparo Maestre, Regidora de Turisme. Segons indica Maestre, "es pretén celebrar aquesta mostra de manera anual, la qual anirà canviant d'emplaçament en les següents convocatòries". Aquesta activitat ha comptat amb l'ajuda de la Diputació d'Alacant.

PUNTS DE VENDA D'EL VEÏNAT

torre de paper
C/ Juan Carlos I, N°7
☎ 633 519 530
✉ torredepaper@gmail.com
📍 torre de paper
📱 [torre_de_paper](https://www.instagram.com/torre_de_paper)

Carrer Pablo VI, 10
Tel. 688 793 084

ANTÍGONA
LLIBRERIA • PAPERERIA

EDUCACIÓ

Èxit de participació en el III Encontre Interdisciplinari de Joves Investigadors de la Ciutat de Monòver: Casino Talks

Imatge dels participants, organitzadors i autoritats el primer dia del Casino Talks.

El 29 i 30 de setembre es van celebrar a la Societat Cultural Casino de Monóver les jornades CasinoTalks, esdeveniment que serveix com a punt d'encontre de la joventut, el talent i la creativitat de la localitat. Després de la gran acceptació per part del públic monover de les primeres edicions, es va celebrar una nova edició de l'Encontre Interdisciplinari de Joves Investigadors de la Ciutat de Monóver, organitzat pel Casino de Monóver i en la que van col·laborar institucions com la Universitat d'Alacant, la Diputació Provincial i la regidoria d'Educació de l'Ajuntament de Monóver.

Es va pretendre donar veu als investigadors novells, així com permetre que els joves professionals exposen la seua experiència laboral. A més, es va oferir un espai per a promocionar l'art i la cultura mitjançant l'exposició de la pintora monovera Sara Cortés o la desfilada de moda del jove dissenyador José Gomariz; ja que, com asseguren des de l'organització del congrés, "l'art és una important via de formació humanística i, per tant, una forma de ciència".

El programa va comptar amb tres dones plenaristes de prestigi, una per cada panell temàtic. La plenària inaugural,

dins el bloc de ciències socials, va anar a càrrec de Pilar Algarra, periodista, editora i gestora cultural, que ha desenvolupat projectes en diferents àmbits de les Arts, representadora dels informatius de RTVV i cap d'activitats culturals de l'Institut Cervantes de París. La ponència plenària del bloc d'humanitats va comptar amb Marta Picó Sogorb, flautí solista en la Polizeiorchester Bayern (Banda de la Policia de Baviera, Alemanya). La plenària de clausura, en el bloc de ciències naturals i tècniques, va anar a càrrec de María José Gil Torregrosa, cirurgiana general a l'Hospital Universitari d'Elda i professora de Patologia i Cirurgia de la UMH d'Elx. Totes les comunicacions van ser avalades i comentades per un comitè científic compost pel Dr. Silvestre Vicent Cambra (CIM-UNAV), el Dr. Josep Ochoa Monzó (UA), el Dr. José Miguel Molina Jordà (UA), el Dr. Javier Martínez Falcó (UA), la Dra. Larissa Timofeeva (UA) i el Dr. Jonatan Poveda Jover (UA). El comitè organitzador, dirigit per la Dra. Esther Linares Bernabéu i Santiago Alberola Belando, va comptar amb Nicolás Vidal Poveda, secretari, i Noelia Gisbert, Marian Padilla, Marcial Poveda, Ana Pérez i Javier Jiménez, vocals. Aquest encontre va congrega a més de 400 assistents i es consolida dins l'esfera comarcal.

CULTURA

Un cupón de la ONCE recuerda el 150 aniversario del nacimiento de José Martínez Ruiz, Azorín

Estela Medita, directora de la ONCE en Alicante, Loren Amat, Alcalde de Monóvar, y Merche Navarro, directora de la Casa-Museo Azorín en la presentación del cupón.

El cupón de la ONCE del martes, 26 de septiembre, recordó el 150 aniversario del nacimiento de José Martínez Ruiz, Azorín. Cinco millones de cupones difundieron la imagen del escritor.

Estela Medina, directora de la ONCE en Alicante; Merche Navarro, directora de la Casa Museo Azorín y Loren Amat, Alcalde de Monóvar, presentaron este cupón en la Casa Museo Azorín.

En su intervención, Loren Amat, agradeció a la Fundación Mediterráneo su compromiso y colaboración a lo largo de la historia y, especialmente, "en la celebración del 150 aniversario del nacimiento de Azorín, manteniendo viva la figura de Azorín y su legado". En el mismo sentido, Amat tuvo palabras de agradecimiento para la ONCE "por unirse a esta celebración mediante la inclusión de la imagen del escritor monovero en un cupón diario. Así, no solamente será visible su importante figura, sino también la ciudad de Monóvar".

Con la celebración del 150 aniversario del nacimiento de Azorín "pretendíamos acercar a la población la vida y obra de Azorín, paisano ilustre, pero desconocido en muchas casas monoveras. Con los actos que se han llevado a cabo, su figura ha salido a la calle y está visible en el día a día de todos los monoveros. Con el cupón diario dedicado a él que salió el 26 de septiembre, hemos conseguido, todavía más, este objetivo".

Por su parte, Júlia Tortosa, Concejala de Cultura del Ayuntamiento de Monóvar, indicó que "hemos querido celebrar el Año Azorín desde vertientes diversas para hacerlas llegar a muchos ámbitos distintos". Según destacó Tortosa, "una manera de hacerlo más visible todavía era colaborando con la ONCE, por la gran proyección que tienen sus cupones y para visibilizar y colaborar con una asociación que hace una tarea tan importante como la suya".

PREGÓ

Pregó Festes 2023 Josep Ochoa

Monoveres i monovers. Autoritats, Junta Festera, Reina Major i Infantil, i Cort d'Honor Reina i Cort d'Honor de la 3a edat. Amigues i amics, Bona nit a totes i tots.

És per a mi un gran honor fer el pregó de les Festes de Setembre del 2023. Vull donar, en primer lloc, les gràcies a l'anterior Corporació Municipal i al seu Alcalde, Alejandro, que quan em va cridar per a oferir-me ser aquí dalt de la Plaça la Sala, de l'esglai quasi em fa caure de la penya per on caminava tranquil·lament. Serà una de les telefonades més importants de la meua vida, ja que la del premi Nobel, segurament, no aplegarà mai. Li vaig dir que ho pensaria, tot i que ho tenia clar: anava a ser que sí. No es pot dir no al privilegi que suposa estar al mateix balcó per on han passat altres monoveres i monovers o persones amb arrels a Monòver. I des d'on s'han viscut moments històrics per al poble.

En efecte, qui pot dir que no a fer una glossa al que signifiquen les Festes de Setembre? I dic una glossa, sí, una explicació o aclariment ja que les Festes s'expliquen per elles mateixes, per seguir amb les nostres tradicions de tants anys que arriben una volta passades les celebracions del Fondó, Les Canyades de D.Ciro, Cases del Senyor, la Romaneta, el Xinorlet fins a arribar a les de Santa Bàrbara. I enguany també per les recuperades de la Goletja, com en aquell esclat d'il·lusió, de voler disfrutar que es va viure allà pels anys 80 del segle XX que va portar festa i color a tots els barris.

El pregoner és la persona encarregada de dir o comunicar en veu alta alguna notícia que interessa als habitants d'una població i que encara no coneixen. Però veient com està el poble, ple de gent, de vida, de llum, de ganes de passar-ho bé, potser no faria falta anunciar res. Ja tenim damunt les Festes. Ningú ho pot negar. Jo crec que en el fons el pregoner fa bona aquella frase tan nostra de dir alguna cosa per a què "no m'entere per altres". I per això no faria falta comunicar en veu alta que han aplegat els dies més grans de *Munove*: tots ho sabem. Però perquè hagen Festes fan falta les persones, ja que segons una avançada interpretació de la física quàntica és l'observador d'una cosa el que influeix en ella i la crea en certa manera. És el protagonista necessari de la mateixa realitat o de la seua existència. I en els dies que ara comencen, bé, ja ho van fer el divendres en l'Exaltació, els protagonistes imprescindibles sou totes les persones que esteu ahí baix, tots els monovers i monoveres, els que ens visiteu, familiars i amics que heu/hem creat aquesta realitat del 2023 de la qual m'honre aquest any formar part especial. Una realitat en la qual és protagonista la nostra Patrona des de fa més de 100 anys, la "Mare de Déu del Remei".

En tot cas hi havia que fer "el pregó", pujar aquí dalt i dir alguna cosa: si és curteta, millor. En aquests anys hi ha hagut molts bons pregons. Com no tenia molt de temps, i per no posar-me a llegir tots els Veïnats del mes d'octubre" (gràcies Maria pel "xivatasso" i gràcies Paco, pel consell que els llegira) vaig pensar: li demanaré al xat gpt, a la intel·ligència artificial (IA), que ara està de moda, que em prepare un "Pregó sobre les Festes de Monòver". I el va fe, i tant. Aquí va una xicoteta mostra:

"Aprofitem aquest temps per a gaudir en família i amb amics, per a participar en els esdeveniments que ens esperen i per a honrar la Mare de Déu del Remei amb devoció i gratitud. Que aquestes festes segueixen un cant a la vida, a l'amistat i a l'amor que compartim com a comunitat!". Com que ho veia correcte, però "pla i forçat" li vaig demanar a altra IA, aquesta volta de Microsoft, un escrit però a l'estil de Vicent Andrés

Josep Ochoa i Pablo Morán, Pregoners de les Festes.- Foto: Juanga Díez.

Estellés, un dels millors poetes valencians, a vore si la cosa millorava:

"Monòver, terra meua, de carrers estrets i cases blanques (sic), d'història i tradició, de gent amable i cor... En els teus carrers es respira pau, i el temps pareix parar-se, en una abraçada càlida i sincera, que ens fa tornar sempre".

Nyas coca! Ixes del foc per a caure en les brases!

Molt "artificial", impecable gramaticalment però "sense cor, ni sentiment, ni ànima". Això del "temps pareix parar-ser" si m'agrada i em recorda molt a aquell eslògan que em va costar d'entendre quan era jove de "pare su reloj y véngase a Monóvar", amb la foto de la Torre inclosa.

I és que una intel·ligència artificial, efectivament no te cor, ni sentiments, ni ànima. Una intel·ligència artificial, un algoritme, no pot tindre les experiències ni les emocions de les persones que viuen aquests cinc dies que des de 1995 ens recorda el lliure de Festes en la seua portada: del 6 al 10 de setembre. Un programa que és història viva de Monòver, i que el meu germà Luis any rere any em regala (enguany també me l'ha regalat l'Ajuntament, tot s'ha de dir) a la volta que ell incrementa la gran col·lecció que va heretar de mon tio Serrano.

Les Festes de Setembre, com tots sabem apleguen una volta passades, com ja he dit moltes altres, i, especialment per a mi les de Santa Bàrbara. I és que és aquest barri tant emblemàtic amb les seues ribes i eixos carrers tan empinats que miren tots a l'Ermita, els que em porten més rècords dels primers anys de la meua vida al poble, i de les Festes. Les meues arrels familiars al barri són fortes, ja que mon pare Luis, fill de "Virtudes la Camusa", va viure al carrer la Pau fins que es va casar i va anar a parar, precisament, al lloc on vaig nàixer: el carrer Poveda. El carrer Poveda, la Plaça la Malva, passar per la riba on estava la "tenda de Delfín" i comprar una coca en oli, el carrer Fonament, baixar per les escales de l'Església, arribar al carrer la Farina i després al col·legi Cervantes era el món "normal" per a mi quan no hi havia Festes. Aquest món d'eixos primers anys es completava amb dues referències vitals: la Banda de Música i l'afició pels coloms. Encara tinc bons rècords d'amics d'eixa època, com Álvaro o el "Conraet", el primer colomaire i músic, i tots dos companys de grans partides de *sarangollo*, joc que com tots sabeu és una clara senya d'identitat de Monòver. Jugàvem a la "Societat de Colombicultura "L'Encelo", de la qual mon pare va ser un dels primers socis: em va passar la seua afició,

i també al meu cosí Salvador, gran colomista encara hui en dia.

Tinc present com si fora ara l'encant de pujar al porxet a la una a vore la solta de la femella" després d'eixir del Col·legi Cervantes, en ocasions prèvia parada estratègica per jugar "a les boles" enfront de l'antiga tenda de Rogelio, o en el jardí de l'església on es podia fer abans de posar "eixes pedretes"... quan era tot d'arena. Els coloms, la vida al carrer, com tots en eixa època, i anar a la Banda de Música van ser un pack bàsic en la meua vida al poble. El prèmium el formava, com no, les Festes de Setembre. La "Banda de Música L'Artística", simplement "la Banda", va ser l'altra experiència vital, com segurament també ho va ser en aquells anys per molts altres monovers, en masculí, sí, ja que es va tardar massa al fet que isquera la primera xica. I és que la música és sense dubte el cor de tota Festa, siga una Banda de Música, la dolçaina i el tabalet, les xarangues, la Coral o les més modernes batucades.

No hi ha ofrena el dia 7 de setembre sense pasdoble que acompanye a "tot el poble" en un acte dels més entranyables de les Festes, on fa anys va eixir també la meua filla, ben vestida de monovera i "amb el refajo i mantó ben posats" per Mercedes. Ofrena que durant algun temps va ser sempre un acte intrigant per a mi quan era molt sagal, ja que no sàvia on anava a parar "el menjar que totes les monoveres i monovers oferien" a la Mare de Déu. Eren temps de descobriment i creiximent personal, d'aventures per tot el poble "entrepà en mà", com exploradors d'un món nou que de manera iniciàtica, i no instantània com el que ara ens aporta Google maps, descobríem en els inefables racons del nostre estimat Monòver: carrers empinats, escales, placetes, fonts, els Castell i la Goletja, els clots, el misteriós cementiri i al darrere Elda i Petrer i Bolom i el Sit vistes des de Santa Bàrbara, la Cénia, "l'Alamea", els Molins, anar de berena a Pasqua, les nostres Serres... caminar a peu a la caseta del Safareig, on, per cert, féiem entre família i veïns, unes espectaculars partides al txin-txon o a la trenta-una.

Van coincidir alguns d'eixos anys en moments de gran transformació política, econòmica i social que es van projectar també en les Festes de Setembre, que tenien un format de tota la vida, dins la dualitat sempiterna i, que en certa forma imprimia caràcter, del "Casino"/ Pista de les Moreres/Albereda. Entre les alternatives a si es pagava o no en les actuacions, o l'heterodòxia de les primeres processons on l'alcalde no anava presidint la processó. Inclús de decisions arriscades com en el 1979, on no hi va haver programa de Festes sinó un número especial del "Veïnat". Anys de traques per tot el carrer Major, i d'episodis ara impensables com el *socarrat*, que es feia l'11 de setembre on, entre vaques i coets borratxos, la gràcia era no cremar-se, no ser pillat per la vaca i menjar sardines. Hi havia una zona més chill-out, tranquil·la: per a dones, xics i porigosos, deien alguns, però allí menjàvem sardines, vós ho assegure, done fe! Anys on les carrosses, també anomenades desfile multicolor, es feien a l'avinguda de la Comunitat Valenciana, donant voltes i voltes... per acabar amb quasi un metre de confetis i serpentina. M'encantava! Va arribar també, per fi, un moment d'una certa innovació en la manera d'entendre la Festa i pensar més en la gent jove amb l'aparició dels primers quartelillos o "garitos". I just "el Garito", com a sinèdoque del que li va donar nom a tots ells: hui en dia "barraques populars"... Amb la diferència que en aquell moment no punxaven regeaton.

Vam vore el primer concurs de gatxamiga organitzat per l'emblemàtica penya "Gent de Xispa" que, per cert, va guanyar el meu germà i els seus amics. Ja sabem que en Monòver la gatxamiga i la festa van sempre juntes. I potser siga aplicable en ocasions aquí la frase d'eixa coneguda pel·lícula: "el que passa fent gatxamiga és queda fent la gatxamiga", sobretot si la feies per esmorzar entre amics, després de tota una nit de marxa i estant un poc perjudicat....

En fi, van ser anys de canvis perfectament explicats en el fantàstic pregó del 2016 de la mestra Maruja Sotorres.

En el meu cas, com també els haurà passat a molts altres, estudis i qüestions personals van fer que en certs moments no estiguera tan vinculat al poble com m'haguera agradat, però intentàvem estar a Festes: no veniu, este any?, era una pregunta complicada de respondre i explicar, sobretot si la resposta era negativa.

Eixe parèntesi, en canvi, m'ha donat arrelaments en altres llocs, especialment a la Marina Alta i al Ràfol d'Almúnia, i sobretot una família fantàstica: un fill, Marc i una filla, Clara, i la dona de la meua vida: Roser. A més d'una mescla en el valencià que parle que potser tan sols Vicent Beltran sabria identificar.

Però malgrat la barreja identitària i lingüística (em seguisc menjant les "r" finals) sempre m'he sentit un "Monovero de veritat". Per més temps que haja passat fora del poble puntualment, i sense aplicar ací la màxima jurídica de *excusatio non petita, accusatio manifesta*, que vol dir més o menys "qui s'excusa, s'acusa", sent que conforme passen els anys tinc cada volta més la necessitat de no perdre els meus orígens, per no perdre tal volta la meua identitat com cantava Raimon.

Al final "un és d'on fa l'institut", com va dir MAX AUB.... I si bé jo el vaig fer a Elda, en el Monestil, ja que a Monòver no n'hi havia encara, és evident a què es refereix el gran escriptor: és l'etapa que arriba més o menys fins als 18 anys la que ens marca per tota la vida. I aquí, el meu referent era Monòver, el poble on em vaig formar, conformar i confirmar i on les Festes de Setembre estaven sempre presents.

Les Festes eren eixos moments de reafirmació monovera, podem dir. Uns dies que, ara com abans, es poden disfrutar sense confrontar els drets dels que ens divertim i dels qui no volen divertir-se tant. Tenint en compte totes les sensibilitats personals i, sobretot, les opcions i drets de les persones a l'hora d'exercir la seua llibertat individual, que no queda disminuïda com a dret fonamental que és, per cap festa. Mai! Podem passar-ho bé i a la volta cuidar esta casa comuna que és Monòver, per usar l'expressió de la inefable enclítica *Laudatio sí*, del Papa Francesc: mantenint els espais públics, els carrers i les places on es viu i es fa la Festa, amb un compromís integral amb el patrimoni, el respecte a la propietat pública i privada i al medi ambient.

Tot això donarà encara més sentit i valor als rècords puntuals, als instants emotius, únics i en ocasions tristos en pensar en algun familiar que no estarà aquest any de Festes entre nosaltres. A eixos moments irrepitibles, indelebles que passaran a ser experiències vitals amb el temps i que ara pels més joves són moments insta o Tik-Tok.

Si hi haguera de descriure com viure eixe temps de passar-ho bé de forma institucionalitzada que són totes les Festes, usaria una espècie de validesa universal Kantina. L'essència de tota festa podem dir que és fer bona aquella frase del poeta romà Horaci, posada de moda en la fabulosa pel·lícula "El Club dels Poetes Morts": *Carpe Diem*. Un viure el moment, sí, però "amb coneiximent", com dirien les nostres persones majors, amb "trellat". I al final, pregonar unes Festes és alguna cosa més que buscar frases fetes per una intel·ligència artificial o dades de la Wikipedia sobre allò del qual es parla i que es vol deixar en bon lloc, per quedar bé: en el nostre cas Monòver. Per això sempre serà millor llegir (el que és necessari en tot cas) el llibre "Superrealismo" d'Azorín com a mínim.

Per això vaig voler centrar aquest pregó, que veig que no ha eixit molt curtet, com una espècie de joc malabar. Buscant l'equilibri entre una sinceritat continguda i la dosi útil de transparència personal en un context general d'empatia amb les persones que viuen les Festes de setembre. Per a intentar crear sinèrgies entre els meus moments personals, però que bé poden ser els de moltes monoveres i monovers.

- Entre altres, records d'una cançó de moda en la revetlla del "Casino" o en la de la "Alamea", o en un "garito". En un Pub. Per a bona

música, i ambient, almenys per a mi en Festes teníem altre espai inefable com va ser "The Bunker Bar".

- Fer memòria d'una mirada furtiva i creuada amb qui t'agradava, i de la primera conversa vergonyosament cercada, del primer cubata o del primer cigar...

- Reminiscències d'aplegar a casa de dia si no anaves a la vaca, o anar a la vaca, sense dormir i a voltes sense passar per casa ni per a canviar-te, però havent menjat abans un bon xocolat en xurros.

- Recordar anys després de l'oloreta de les fassagues del dia 8, o de l'arròs en conill, fet a llenya, si és possible. I recordar la rebolica a l'hora de dinar o de sopar que hi ha aquests dies de Festa.

- Les presses per mudar-se i vestir-se per a l'ofrena: el *refajo* i el mantó de manila ben posat i el monyo ben fet. O les presses per anar a la processó amb el "trage comprat per a l'ocasió", deixant el de l'any passat per a l'altre dia.

- Vestir-se de *monovero*, i engalanar a les reines i dames, el que és tot un art. Sé ben bé de què parle, ja que la meua germana va ser dama de Santa Bàrbara i de setembre: no diré els anys, Virtú.

- Eixir corrent a vore els Nanos i Gegants quan ja senties la Banda pel va cantó o ara la colla el Xirivell, la dolçaina i el tabalet. O escoltaves la remor dels coets.

- La solemnitat de la processó del dia 8 i posar-se bé la *teja* i a mantellina, especialment les dones de la Majordomia de la Mare de Déu del Remei que, el dia de la nostra Patrona viuen amb devoció i fe la satisfacció de vore la gran faena de tot l'any.

- Les mascletades, el castellet, l'alborà i la traca final! L'olor de la pólvora! I esperar que no ploquera, amb els nervis inevitables de totes les persones que fan possible la Festa i que sempre volen que tot isca bé. Gràcies! El treball és molt, la gestió pública és sempre complexa. I a voltes està molt mal entesa.

- Recorda, en fi, de la frescoreta que feia allà a les 3 o 4 del matí... I de com t'arrepenties, sempre, de no haver pillat una jaqueta o una *rebequeta*. Memòries en definitiva de coses senzilles, però importants per a totes les monoveres i monovers que són part de la nostra vida. I que seguint la frase final d'un gran poema de Lope de Vega dedicat a l'amor: qui ho ha provat, ho sap! O qui ho ha viscut, ho sap!, com diuen ara en la Televisió Pública

Valenciana. Però les Festes acaben i torna l'escola, ja no tenim "escola de cagons" a la qual, per cert vaig anar també, s'ha de tornar a l'Institut, al treball, els dies acurten, aplega una rutina en la qual llaura no és precis pensar.

I després de setembre era precisament quan sempre tancava un lloc mític (i místic en un primer moment per a mi) el "Bar Ole". Referent també en les Festes de setembre: qui no fa un sopar o un dinar allí algun dia, que és on fan, per cert, els millors gaspatxos. Ja ho deia ma mare: els gaspatxos de Lolita són com els meus. I gaspatxos i festa també van junts. I si abans ens fem algun dels vermouths del poble, que són els més bons del món, encara millor. Me'n puje per les parets cada volta que en demanes un al Bar i t'ofereixen un Martin: serà precis!

Sou moltes les persones que ompli hui la Plaça la Sala.

Veig part de la meua família, un bon grapat dels meus amics de tota la vida: elles i ells saben qui són. Amics de la Universitat d'Alacant, de Sant Vicent del Raspeig... però no veig a una persona a qui m'haguera agradat vore: ma mare, que va faltar fa uns mesos. Haguera estat molt contenta d'estar ahí baix, vestida

segurament amb alguna peça de roba de color "encarnat". Amb el monyo ben fet a "ca Maruja la peluca": com vaig a anar jo amb este monyo feta una loca el dia de l'Alborà", haguera dit!

Tindria, com moltes mares monoveres la nevera ben plena "per a Setembre", amb el que haguera comprat a la "Plaça": mai va dir "el Mercat". I segurament hauria passat pel forn de Trini a per alguna cosa dolçeta.

Estic segur que m'està veient. Ben acompanyada de mon pare, de familiars i de veïnes i veïns, entre altres, del carrer Poveda, del carrer San Francisco, del Bartolico, del Masianet, del carrer Manyo, del carrer Bohuero o del Riu Guadiana.

Per últim, el 2023 fa 150 anys del naixement del monover més il·lustre, i res millor que acabar amb una frase d'"AZORÍN" quan li preguntaven d'on era i responia «de Monòvar, sí y a mucha honra».

I tant, de "Munove, sí i a molta honra".

Visca Munove!

Visquen les Festes de Setembre!

Visca la Mare de Déu del Remei!

Josep Ochoa

FESTES DE SANTA BÀRBERA 2023

Unes festes marcades **per la diversió, l'emoció i la participació**

El darrer cap de setmana d'agost el barri de Santa Bàrbara va ser punt d'encontre per a monovers i visitants, ja que es van gaudir d'unes festes tradicionals en honor a la *Santeta*, amb actes molt esperats com ara l'Exaltació i les processons.

Cort d'Honor de les Festes de Santa Bàrbara 2023.

El 3 de juny amb l'Elecció de les Reines de les Festes 2023. Un acte molt emotiu per a les 14 xiquetes i joves monoveres i les seues famílies.

Aquest gran moment es va celebrar, una vegada més, al Teatre Principal de Monòver i va estar conduït pels monovers Ana Marín Marhuenda i Javier Poveda Moreno.

La Cort d'Honor Infantil està formada per **Remei Crespo Rico, Luna Leal Coloma, Lucía Leal Puerta, Noa Martínez Clavero, Inés Monzó Vidal, Sofia Moreno Bernabé i Valentina Sánchez Culebras**. Mentre que la Cort d'Honor Major està conformada per les joves **Lourdes Alfonso Marín, Martina Clemente Sanz, Beatriz Gran Tormos, Alejandra Mallebrera Tendero, Lourdes Mira Samper, Aitana Payá Carbonell i Iris Quiles Brotons**. Sens dubte, el moment més emocionant de la vesprada va ser quan el jurat va anar a deliberar. A continuació, les Reines de les Festes de Santa Bàrbara 2022, **Lucía Soler Mira i Caterina Guardiola**, van muntar a l'escenari per tal d'anunciar les seues successores,

acompanyades per l'Alcalde de Monòver, Alejandro García, i la regidora de Festes, María Amparo Maestre. Però abans, van dir unes paraules recordant el seu regnat tan especial. Entre nervis i il·lusió, la Cort d'Honor 2023 va conèixer qui serien les seues Reines: **Remei Crespo Rico, Reina Infantil, i Iris Quiles Brotons, Reina Major**.

La següent cita va arribar la darrera setmana d'agost, just quan comencen les Festes en Honor a Santa Bàrbara i el seu barri. Unes festes "emotives i molt esperades" que van començar oficialment el 24 d'agost amb l'Alborada, la il·luminació especial de l'Ermiteja i el barri i la música de la Colla El Xirivell. Encara que el 21 d'agost ja s'havia iniciat el XLIV Torneig de Sarangollo.

Divendres, 25 d'agost, es va dur a terme la imposició de bandes a les Reines i Dames d'Honor 2023 al porxet de l'ermita de Santa Bàrbara. La nit va continuar marcada per la música de DJ Antonio Javier amb moltes persones gaudint del ball.

Dissabte el dia va començar ben prompte de la mà de la Colla El Xirivell. A més a més, es va celebrar la Missa de Campanya,

Xiquetes i joves de la Cort d'Honor de Santa Bàrbara en la processó.

un esdeveniment de culte on sempre participa un gran nombre de persones. A continuació, els més menuts van poder gaudir dels unflables.

Cap al migdia es van celebrar les semifinals del Campionat de Sarangollo i, ja de vesprada, les Corts d'Honor d'enguany, Comissió de Festes, autoritats i els músics de "La Artística" de Monòver, es van dirigir a la parròquia per tal d'acompanyar al clero cap a l'ermita i començar l'esperada processó de baixada de la *Santeta*. La pluja va fer passar nervis i preocupació tant als responsables de la festa, com a les protagonistes i als veïns de Monòver i, finalment, la imatge es va haver de resguardar a l'interior d'un garatge d'uns veïns del barri, ja que la pluja es va intensificar. A la mitjanit es va disparar el Castell de Focs Artificials i la festa va continuar al porxet.

El darrer dia de festes, diumenge, sempre és molt emotiu, amb l'alegria del que s'ha viscut i encara falta per viure i la tristesa en veure que falta poc per a l'acabament. Primer es va traslladar la imatge de Santa Bàrbara cap a l'Església de Sant Joan Baptista

per a preparar-la per a la processó de muntada. A més, de bon matí va començar un multitudinari concurs de gatxamigues, finals de sarangollo i Nanos i Gegants. De vesprada, la comitiva va dur a terme la processó de muntada de la Santa després de la missa en el seu honor.

Al voltant de la mitjanit una potent traca va posar punt final a unes festes molt especials, viscudes amb alegria i il·lusió per tota la població monovera. Una vegada acabades les festes, és el moment de fer balanç.

Des de la Comissió de Festes "estem molt contents per l'alegria i predisposició mostrada per les Corts d'Honor i les seues famílies, les quals van gaudir de valent durant tots els dies de festa".

A més, "cal destacar el suport i la col·laboració constant que existeix entre l'Ajuntament i la Comissió de Festes".

En definitiva, els membres de la Comissió "ens alegrem d'haver realitzat, un any més, la nostra festa amb la màxima il·lusió i responsabilitat possible" i es troben "enormement agraïts de l'acollida, el suport i la participació de la població en tots i cadascun dels actes organitzats".

FESTES DE SETEMBRE 2023

Unes Festes Patronals **variades i molt participatives**

Enguany les festes van començar amb molta il·lusió amb l'Entrada de Bandes prèvia al Pregó. Per la seua banda, els pregoners van aconseguir captar l'atenció del públic. Pablo Durán va fer un pregó molt personal i alegre, que va gaudir al màxim, mentre que Josep Ochoa va explicar la particular manera que tenen els monovers i monoveres per a viure aquests dies des d'anys enrere fins al present. Va descriure el seu amor cap a Monòver, la seua infantesa i joventut, l'estima als carrers que el van vore créixer i a la festa i va aconseguir emocionar als seus oients que omplien la Plaça de la Sala. A més, l'Alcalde, Loren Amat, i a les màximes representants de les festes, Valentina i Valeria, van oferir les seues primeres paraules a la població com a Reines de les Festes Majors.

Cort d'Honor 2023 el dia de l'Exaltació. Foto: Juanga Díez.

María Amparo Maestre, Regidora de Festes, fa un "balanç molt positiu" d'aquests dies festius "tan intensos" i "tothom ha pogut apreciar que han estat molt participatives i hi ha hagut molt de moviment al poble en totes les activitats, tant organitzades per l'Ajuntament com per altres institucions". Com indica, "han

costat molt d'organitzar, però tot ha eixit molt bé, sense imprevistos significatius". I és que, "hem superat les expectatives a tots els actes, començant el dia l'Exaltació, amb una Albereda de gom a gom, tot un encert el canvi de dia".

A més a més, se sent "contenta, perquè els pregoners van ser meravellosos per a iniciar la festa, la Barraca Light va tenir molta afluència en la nova localització, les actuacions de la Plaça de la Sala van gaudir de molt de públic, l'Ofrena va ser molt participativa i els focs artificials i les mascletas van estar espectaculars, gràcies a l'empresa Pirotecnia Murciana, que té la concessió per als pròxims anys". En termes generals, "tot va eixir molt bé, encara que sempre hi ha errades i imprevistos, però gràcies a les persones que hi ha darrere treballant, aquestes situacions poden solucionar-se i sempre amb la millor intenció". En aquest sentit, "cal agrair la gran tasca dels treballadors municipals, de la brigada, de la Policia Local, de Protecció Civil, dels serveis de neteja, dels Nanos i Gegants, Colla el Xirivell i La Artística... i, naturalment, de la Junta Fester de Monòver, sense els quals no es podrien dur endavant unes festes com aquestes, i tot, d'una manera altruista i amb la millor de les actituds", com ha remarcat Maestre.

Actes com l'Ofrena va tenir una participació multitudinària. "Moltes famílies monoveres van lluir el *refajo travessat* i molts pobles amics es van sumar a aquesta cita tan important per als monovers i ens van tornar la visita que prèviament havíem fet nosaltres durant l'estiu", com indica. El 8 de setembre, dia de la Processó de la Mare de Déu "va comptar amb un gran nombre de persones", així com altres actes que es van succeir durant aquests dies, com ara, "la solta de vaques, el bou en corda, els passacarrers dels Nanos i Gegants, amb la Colla El Xirivell...". Per la seua banda, el 9 de setembre, es van celebrar les Carrosses, amb "més grups que mai participant, que va resultar la tònica general de les Festes".

Aquests dies, moltes persones van eixir al carrer i altres tantes van visitar Monòver d'altres ciutats veïnes: "van abarrotar els carrers, els bars, els restaurants... i això ens ha donat molta alegria". Pel que fa a les sessions vermut, cal remarcar que les tres sessions "van resultar tot un èxit i es va gaudir d'un ambient espectacular a l'Albereda, com ocorre any rere any, així com la paella gegant i els unflables instal·lats a l'Albereda cada migdia", com accentua la tinent d'alcalde.

Com s'ha esmentat, la Pirotecnia Murciana va aportar les dosis de colors i llum a algunes de les nits importants de les Festes de Monòver, tant des de Santa Bàrbara com des del Parc del Salitre.

En l'apartat de concerts i actuacions musicals, totes van tenir una gran acceptació a la Plaça de la Sala, on la gent ho va passar d'allò més bé.

Pel que fa al Recinte Fester, la regidora accentua que "aquest espai ha estat, una vegada més, un lloc segur per a joves i majors i s'ha intentat minimitzar al màxim les molèsties que puguem ocasionar unes instal·lacions com

La Cort d'Honor 2023 amb la Mare de Déu del Remei. Foto: Juanga Díez.

FESTES DE SETEMBRE 2023

Entrada de bandes a la Plaça de la Sala - Foto: El Jardinet.

Desfilada Multicolor - Foto: Juanga Díez.

aquestes. El resultat dels dies de Festes Majors és: pràcticament cap molèstia i sense problemes remarcats. Un recinte ubicat al centre del poble, ben il·luminat i pròxim a les cases dels usuaris. Els nostres joves han viscut unes festes on han pogut anar a ballar, riure, estar amb els amics i tornar a casa d'una manera segura i tranquil·la", com apunta la regidora. Enguany, han estat les

últimes festes que María Amparo Maestre viurà com a Regidora de l'àrea. En relació amb açò indica que "ha arribat el moment de donar pas a altres persones. Després de 9 anys treballant de valent per les nostres Festes, me'n vaig contenta, amb la satisfacció d'haver fet un bon treball". Com assegura, "he gaudit molt i he treballat molt també, però sobretot, m'emporte una experiència

gratificant: he conegut a molta gent, he visitat diferents llocs i he viscut experiències meravelloses amb gent que sempre portaré al meu record. Per això, vull donar les gràcies a totes aquelles persones que han estat amb mi i han col·laborat ajudant-me a fer realitat els somnis i desitjos de molts monovers i monoveres". Finalment, "vull destacar la gran tasca de la Junta Festerà,

així com la col·laboració de les famílies de les joves i xiquetes de la Cort d'Honor 2023".

En definitiva, María Amparo Maestre deixa la regidoria amb l'alegria de saber que "l'opinió majoritària dels ciutadans és que han estat unes festes plenes de música, il·lusió, molt alegres i variades, on tothom ha gaudit de valent i amb una programació per a totes les edats".

DEPORTES

Todo preparado para la XVII carrera 'Serra del Coto'

El 16 de diciembre tendrá lugar en la pedanía de las Casas del Señor una de las pruebas deportivas más esperadas del año.

El próximo sábado 16 de diciembre la pedanía monovera de las Casas del Señor acogerá la XVII Carrera y Marcha a pie por Montaña "Serra del Coto".

Se trata de uno de los eventos deportivos más multitudinario y esperado, como lo demuestran las cifras de participación año tras año.

Así, un año más, el Grup de Muntanya de Monòver vuelve a organizar este evento con la colaboración de la Concejalía de Deportes, la Diputación de Alicante y un gran número de patrocinadores.

Este año llega a la XVII edición y traerá consigo nuevos retos para los participantes.

Como es costumbre, la prueba iniciará en el Aula de la Naturaleza de las Casas del Señor y los participantes recorrerán 21 kilómetros de distancia circular, con 1.100m de desnivel positivo, para la Carrera. Por su parte, la Marcha contará con 12 kilómetros de distancia y un desnivel positivo de 540m. Una de las grandes novedades de esta edición es una nueva carrera: una maratón de 42 km con 2.000m positivos de desnivel en su recorrido que recorre diversos términos municipales.

Las personas interesadas en participar pueden inscribirse a través de la página www.mychip.

Es hasta el 10 de diciembre a las 20:00h o cuando se llegue al límite de participación. La edad mínima para poder participar en este evento deportivo es de 16 años, con la autorización de un adulto, y todos los corredores tendrán que llevar siempre visible el dorsal en la parte delantera, entre otras obligaciones especificadas en el reglamento. La carrera se regirá por el vigente reglamento de Competiciones de Carreras por Montaña de la FEMECV.

El precio de la inscripción es: para la maratón de 42km: 35 euros para los deportistas federados y 40 euros para los no federados; 20 euros para los federados participantes en la carrera de 21km y 25 euros para los no federados; y los deportistas que participen en la marcha a pie de 12km pagaran 15 euros si están federados y 20 si no lo están.

Los participantes tendrán que conocer bien todas las instrucciones y, desde la organización recomiendan que cada uno de ellos cuente con el material detallado en las bases para el correcto desarrollo de la prueba.

La salida para la maratón será a las 6:00h desde el Aula de la Naturaleza, mientras que la carrera de 21km está fijada a las 8:00 horas, la marcha a pie comenzará a las 9:00h. Desde el

Grup de Muntanya de Monòver recuerdan a los participantes que tendrán que llevar un recipiente para el agua.

Todo el recorrido estará perfectamente balizado por la organización y la carrera estará controlada por el comité de carrera, que constará de juez itinerario, juez de salida y llegada.

Las categorías que pueden participar son juvenil, senior, veteranos, máster y local (para los tres primeros locales absolutos masculino y femenino), con trofeo para los tres primeros clasificados masculino y femenino y obsequio también para el último

participante en entrar en la meta. Todos los participantes recibirán la bolsa del corredor como obsequio.

El límite de inscripciones se encuentra en los 700 corredores/marchadores. Habrá una zona habilitada para pernoctar los participantes.

Desde el Grup de Muntanya de Monòver animan a la población a participar en esta prueba en la que se promocionan los parajes naturales monoveros en un ambiente deportivo excepcional y aseguran que "estamos trabajando con fuerza e ilusión para que esta edición supere la anterior. Os ofreceremos una edición muy especial".

'La Volta al Terme' se celebrará del 20 al 22 de octubre

La Concejalía de Deportes colabora con el Grupo Espeleológico de Monóver en la celebración de la XXIII Volta al Terme de Monòver.

Del 20 al 22 de octubre se celebrará una nueva edición de este ya tradicional recorrido a pie por el término municipal monovero. Como es habitual, se desarrollará

durante un fin de semana y se hará un recorrido aproximado de unos 50km. Las plazas son limitadas a 40 participantes y el precio por persona es de 60 euros para todo el fin de semana, incluye comidas, desplazamientos, pernoctación y sorpresas. Las inscripciones se podrán hacer hasta el 8 de octubre.

JUVENTUD

Puntjove Monòver ofrece sus talleres de siempre y algunas novedades para la próxima temporada 2023-2024

Puntjove Monòver y la Concejalía de Juventud han comenzado, un año más, los talleres y cursos que suelen organizar temporada tras temporada.

De hecho, la programación cuenta con actividades tradicionales y que llevan años desarrollándose, otras que han ido incorporándose poco a poco y algunas novedades.

Así, para los amantes de la meditación se ofrecen cursos de Yoga Iyengar y Yoga Kundalini, así como Pilates.

Por lo que respecta al baile, la danza árabe sigue presente en la programación, así como los bailes de salón. Por otra parte, son habituales las clases de pintura y de informática, actividades que suelen contar con una gran aceptación año tras año.

Pero eso no es todo, ya que esta temporada repiten dentro de los horarios semanales las

clases de canto y de repaso. A todo ello, hay que añadir algunas novedades que se incorporan este curso debido a la demanda de los usuarios. Es el caso del taller de baile infantil, como zumba-street dance y Tik-Tok, yoga infantil, mindfulness y estimulación creativa infantil.

Los cursos han comenzado en octubre. No obstante, cualquier persona que necesite información o tenga dudas sobre la oferta formativa y de ocio puede ponerse en contacto con el Puntjove Monòver en la calle José Alfonso, 5 o bien por teléfono en el 96 547 32 31. Desde Puntjove recuerdan que las plazas son limitadas.

Además de estas variadas actividades, desde la Concejalía de Juventud aseguran que están trabajando para ofrecer nuevos talleres formativos, de idiomas y manualidades, así como cursos, excursiones y viajes.

Associació de Comerciants de Monòver

M&G Ópticos: 96 696 06 21
PVC Marino: 647 57 00 75
24h El Salitre: c/Zurbarán, 5.
Salvador Vidal: 966 96 05 72
Decora Chim: c/Poetessa R. Picó, 7
Floristería Cañaeta: 620 32 96 86
Editec: 966 96 03 45
Joyas Luisita: 965 47 04 60
Más que Ropa: 647 84 60 63
Federópticos Gumiel: 965473006
Claus i Broques: 678 436 235
Seguros Belén Soler: 965472708
Mirkozuin: 637 40 49 35
Centro Óptico Soler: 966392374
Confecciones Deltell: 6344 9386
Área Servicios Texas: 965471153
Fontanería Querubín: 607273503
Antonio Estanco: 865 57 59 77
Albert Muebles, Decoración y Descanso: 965 47 10 79
Ideas Moda Hogar: 965 47 02 95
Librería Azorín: 965 47 34 61
Juan Silve Sport: 965 47 07 84
Peluquería JO&VI: 965 47 04 15
Details i Complements: 618139773
Mar de Nubes: 685 67 50 15
La Corseterie: 964572347
Floristería El Señor: 965 47 28 33
Divinstore: 633 19 88 14
Fils i Vetes: 965 47 15 72
Pepi Polo: 965 47 02 87
Tu y Tu: 966 96 01 11

A totes hores: c/Ricardo Leal, 1
Relojería Sellés: c/ Daniel de Nueda, 5
Mandolina: 965 47 21 93
Torre de Paper: 633 51 95 30
Carnicería Manolo: c/Ramos Carratalá, 3
Ponsoda Moda y Zapatos: 966960240
Gym Corpore: 667 80 7230
Dechics: 966 96 00 54
La Frutería: 966 96 00 37
EMER: 965 47 20 12
Tendetta del Jamón: 966 96 08 86
Carnisseria G. Botella: 965 47 20 06
Raquel Poveda Joyas: 686 31 46 95
Peluquería María José: 637 12 88 14
La Plaza: 600 675 383
Zapatería Machaco: 677138410
Zavari Monóvar: Av. C. Valenciana, 5
Clínica Dental Multisystem: 965472864
App Monóvar: 966 31 25 43
Limorti Peluqueros: 965 47 04 80
Carnicería Hnos Albert: 965 47 81 63
Pixelar-T: 966 09 60 01
Baobabs: 966 96 69 60
La tenda de Gori: 965 47 02 77
Emilio Martínez "Alta Costura": Mayor, 133
Frutería Fruiverd: 675 34 84 87
Piruletes "El teu quiosc": 652 23 00 52
Peluquería Hermi López: 965473297

El 22 de octubre se celebrará una nueva edición de la Marcha Rosa

La Junta Local de la asociación "Alicante para la lucha contra el cáncer" ha anunciado que el próximo domingo 22 de octubre se llevará a cabo la VIII edición de la Marcha Rosa en Monóvar.

Una cita ya tradicional que tiñe de rosa e impregna de solidaridad las calles de la ciudad y que cuenta con el respaldo de centenares de personas año tras año.

En esta edición, como es costumbre, se seguirá el recorrido habitual, que comenzará en la Plaza de Toros a las 10:30 horas.

Los dorsales solidarios se venderán del 16 al 20 de octubre, en la sede de la asociación, ubicada en la calle Poetisa Remedios Picó, en horario de mañana, desde las 10:00h hasta las 13:30 horas; y de tarde, desde las 17:00h a las 21:00 horas. En esta ocasión,

tendrán un precio de 5 euros: dorsal y camiseta, que se venderán conjuntamente, las cuales tienen lazos de diferentes colores simbolizando los tipos de cáncer existentes. Una camiseta que se convertirá en la identificativa de esta celebración.

Durante la mañana festiva y de apoyo de la Marcha Rosa se podrá escuchar la música de la Agrupación Musical "La Artística" de Monóvar, así como los bailes de los Nanos y Gegants, con la Colla el Xirivell. También colaborará, como es ya habitual, el grupo de baile de Gym Corpore, bajo la dirección de Marina Chaumel. Además, la Asociación de Hombres y Mujeres de la Tercera Edad se sumarán al evento haciendo cocas en aceite para los asistentes. Un día para celebrar la vida.

Cap a unes Festes integradores

Les festes majors formen part de la nostra identitat local, amb valors culturals que uneixen generacions. Punt de trobada de la comunitat, ens reuneixen entorn diferents escenaris a partir de referents simbòlics compartits o diversificadors, tots respectables. La Festa Major és un moment de retrobaments, converses al carrer, balls, rialles i diversió per a tothom; o així ha de ser. Commemorem història i tradició, i és un bé comú que hem de cuidar i protegir i, com a bé comú, ha de ser un espai de respecte, un espai inclusiu amb les diversitats del nostre municipi.

La Festa Major —almenys en alguns aspectes— ha acompanyat a la societat i s'han esdevingut canvis que fa cinquanta anys hagueren sigut impensables. Indubtablement, la nostra Festa Major ha tingut, i té, un referent exclusivament religiós. Igual d'innegable és el fet que la religió catòlica ha anat perdent influència de forma progressiva des de les últimes dècades del passat segle. Aquesta dinàmica es pot veure notablement en dos fets: la separació de la influència catòlica del poder polític, convertint el nostre estat en un estat laic ("aconfessional" en termes legals) i una concepció popular molt generalitzada de què els procediments de l'Església estan obsolets (predomini dels casaments civils, pèrdua d'assistència a les litúrgies catòliques...). El lligam necessari de la Festa Major i la societat participa d'aquesta dinàmica. Tot i això, per què no hi ha hagut un canvi de model més adaptat a la realitat ciutadana?

No ens referim a que s'eliminen els actes religiosos, en absolut. No estem en contra de què se celebren l'Ofrena a la Mare de Déu del Remei o la Processó de la Patrona durant les festes del poble, clar que no. Senzillament, pensem que subordinar tots els aspectes culturals de Monòver que conformen la identitat del nostre poble als actes religiosos no representa la realitat monovera. Per a molta gent que hi participa, el motiu és la celebració de la festa al carrer, i voldrien poder lluir la indumentària tradicional no només als àmbits religiosos. Altres persones també voldrien escoltar a la nostra banda "La Artística" sense haver d'assumir el context catòlic d'una processó i, de segur, la joventut gaudiria d'altres espais (culturals, esportius...) pensats per a aquesta, a més de poder venerar a la Mare de Déu.

En el moment que escrivim açò, estem en temps de Festa. Una celebració que posa en marxa la gent i que és una de les millors eines integradores i inclusives. Són les Festes del Poble i el nostre poble, Monòver, és divers; aquí radica la nostra riquesa.

Cuida lo tuyo

En Vox Monóvar escuchamos las necesidades de nuestros vecinos y las damos a conocer a nuestro ayuntamiento.

Los vecinos propietarios de perros de los barrios cercanos al parque de la Alameda ponen en nuestro conocimiento el lamentable estado del pipican.

Son ya varios perros los que han tenido que ser atendidos porque la parte baja de la fuente está rota y el agua se estanca creando cieno, que afecta a la flora bacteriana de los perros y enferman, a pesar de que los perros van protegidos con collares y pipetas, los dueños salen de allí llenos de picaduras, pues la zona no se fumiga.

Los bancos no se pueden utilizar por el estado en el que se encuentran y los enseres de agility están rotos y no por el uso de los perros y sus dueños.

Las papeleras no se vacían con la frecuencia necesaria y en numerosas ocasiones los dueños de los perritos salen fuera del pipican teniendo que llevarse las bolsas de los excrementos porque las papeleras están a rebosar de basura.

Debido al uso, el suelo está lleno de agujeros y nunca se ha echado arena, en consecuencia varias personas han caído, no existe iluminación adecuada que además de que puede producir caídas facilita el que allí se consuman sustancias no legales y se dejen los restos en el parque por lo que en los últimos dos meses un par de perros han ingerido este tipo de sustancias y han sido atendidos por el veterinario.

Vox quiere luchar con los monoveros para mejorar nuestra ciudad, para ello necesitamos vuestra ayuda y transmitiremos vuestras peticiones al ayuntamiento

Excusas de mal pagador

Que nuestro Ayuntamiento no dé solución a los problemas que llevamos años sufriendo para nada es nuevo. Diríamos que, en estos últimos años, se ha convertido en costumbre, por desgracia.

Sin embargo, que se haga visible de forma tan evidente en un pleno deja, una vez más, en muy mal lugar al PSOE de Monóvar. **Han pasado los 100 primeros días** de gobierno, un periodo de 'tregua' para que los nuevos concejales conozcan sus concejalías y se marquen sus objetivos para cumplir durante los 4 años.

Pero, **sorpresa**, llegó el pleno de septiembre (incluso con retraso) y tras ser preguntados por nuestro grupo municipal, **no sabían qué responder, no tenían prioridades ni objetivos**, ni los que llegaron esta legislatura, ni los que repiten. Y nosotros pensando que habían trabajado mucho... De hecho, habían cogido vacaciones durante el verano pese a haber empezado en junio. Parecía que entre las vacaciones y las fiestas, la única relación que habían tenido con nuestro Ayuntamiento es la nómina que les ingresan a fin de mes, doble incluida.

El contenido del pleno, muy muy flojo, ningún punto de peso, seguían de relax. Claro, **cuando llegaron las preguntas de los concejales del Partido Popular, solo pudieron responder a algunas cosas y con excusas**.

Nos quedamos sin saber si el Ayuntamiento le pagó la estancia en un hotel a la mujer que intentó **quemar las barracas** en fiestas después de que no le hiciesen ni caso durante dos años. Tampoco supimos por qué en las barracas se pagaba obligatoriamente una **consumición mínima** de 5€ para entrar pese a que era pública, si lo pagamos todos ¿por qué te obligan a pagar tan solo por entrar? Evidentemente sacaron su comodín... La deuda o el deute, una canción que se han enseñado y que quieren aplicar para todo como principal excusa. Ya no sirve, ustedes (PSOE) llevan gobernando Monóvar durante 10 años, si hay herencia ahora, es la propia.

De lo que sí nos enteramos es que el Ayuntamiento no le ha pagado el **bono consumo** a los comerciantes, todo por una mala gestión municipal, ya que tienen el dinero de la Diputación de Alicante desde hace meses. Resultado, los comerciantes han puesto de su bolsillo 74.000 €.

Tirar balones fuera siempre y sin fundamento, porque salió un tema que se arrastra desde 2015, **aprobar el PGOU**. Pues descubrimos que el contrato del PGOU lleva caducado desde 2019 y que no hay previsión de cuándo será retomado, ni mucho menos de cuándo se terminará.

¿Os acordáis cuando hace un año dijeron que el **exconvento** pasaba a ser de titularidad municipal? Pues todo humo, el contrato lo ha incumplido el Ayuntamiento desde el primer momento y ya es papel mojado. Eso sí, autobombo, propaganda antes de las elecciones que no falte. Por ello, todo nos lleva a resumir el pleno como '**Excusas de mal pagador**' no solo porque no les pagan a nuestros comerciantes, sino también a la empresa de la luz, a la de la basura o incluso al arquitecto que ganó hace 3 años el diseño de nuevo mercado (otra promesa incumplida más). Podríamos seguir, pero el espacio es el que es...

Para más información seguid nuestras redes, os enteraréis de todo esto y más. Recuerda <https://defiendemonovar.com>

PSPV
PSOE

Ariba setembre i amb ell li diem adeu a l'estiu alhora que saludem un nou curs acadèmic. És per això que aprofitem l'avinentsa per a donar les gràcies a tota la nostra comunitat educativa que treballa de valent any rere any educant els nostres infants, adolescents i adults.

En relació a l'àrea d'educació hem de congratular-nos perquè fa poc es van recepcionar les obres del Pla Edificant de CEIP Ricardo Leal. En aquest sentit, som conscients que encara queda molta faena per fer en relació a la finalització de la primera fase del Pla Edificant; tanmateix, no hem d'oblidar que aquest pla, dissenyat per l'antic govern del Botànic, ha suposat una inversió de més de sis milions d'euros al nostre poble. Aquest pla, a més, ha evidenciat la deixadesa dels antics governs del PP en matèria educativa durant el llarg període que ens van governar tant a nivell local com autonòmic. De fet, gràcies a aquest Pla s'ha pogut comprovar que les obres que va portar a terme el PP fa vora deu anys van estar mal executades i ara estem patint les conseqüències. No obstant això, treballarem de valent per superar els obstacles que encara queden. El mes de setembre a Monóver, a més, fa olor de festa, ja que és el període en què celebrem les nostres festes majors. Enguany, la pujada generalitzada de preus ha suposat un gran repte per a la Regidoria de Festes. No obstant això, hem pogut gaudir d'un gran nombre d'activitats lúdiques per a tots els públics, durant tot el dia i al voltant de tot el poble gràcies a la tasca incansable d'aquesta àrea. És per això, que li donem les gràcies a totes les persones i col·lectius que ho han fet possible. Setembre, a més, ha vingut carregat de propostes innovadores en l'àmbit cultural i en el de desenvolupament local. En relació amb el primer, cal destacar el cicle de concerts "Sons de Proximitat" que s'està celebrant en diverses localitzacions del poble i que pretén allargar la vida cultural als nostres carrers al llarg de tot el mes. El cicle ha comptat amb la participació d'un nombrós públic. En aquest sentit, multitudinària va ser també l'afluència de públic que va acudir a la I Mostra de Productes Local de Monóver al Fondó. Volem agrair de tot cor a totes les persones que hi van participar perquè amb la seua espenta van demostrar l'empenta que té el nostre poble i tot el que tenim per oferir. Aquesta iniciativa és, de fet, només una mostra de la força amb la qual treballarem al llarg d'aquesta legislatura per posar el nostre poble en el lloc que li correspon.

Les bones notícies per a l'agrupació socialista són moltes últimament, i és que la nostra Regidora d'Hisenda i Diputada Provincial Verónica Giménez ha sigut designada secretària del grup socialista de la Diputació d'Alacant. Estem segurs i segurs que aquest lloc que ara ocupa serà molt beneficiós per a Monóver. Sense anar més lluny fa poc rebíem la notícia que Monóver rebrà 430000 euros per a sufragar despeses generals de funcionament i manteniment ordinari de les instal·lacions municipals. Açò ha sigut possible gràcies, entres d'altres, a la faena feta per la nostra companya.

Mentrestant, arriben notícies desastroses de l'oposició. En el passat plenari un dels regidors de VOX va dimitir i va passar al grup mixt. Això demostra la falta de cohesió i de projecte polític seriós d'aquest partit que només ha durat unit un únic plenari ordinari. Menció a part mereix el Partit Popular a qui el diari Información li dedicava fa escassos dies un article traient a la llum el desmembrament i els despropòsits interns que pateix el partit a hores d'ara.

En definitiva, una vegada més comprovem que la millor opció de govern per al nostre poble és del PSPV-PSOE. Continuarem fent poble i tenint-ne cura.

COLABORACIÓN

Ibrahim

Historias desde lo alto de la noria

Cruzó el estrecho con Franco, casi un chiquillo, en aquella aventura del Alzamiento que marcó la historia aún reciente de nuestro país. Simplemente por lo cual podía haberle demonizado e ignorado porque había escuchado historias tan horribles de los regimientos de “moros” que lucharon junto al caudillo... Pero no se debe condenar a nadie sin juicio previo y justo o, cuando menos, sin conocer el contexto que le rodeaba cuando se decidió a enrolarse en aquella cruzada que ni le iba ni le venía a sabiendas de que la posibilidad de sobrevivir y obtener la nacionalidad española que le prometían aquellos militares distaba mucho de ser verosímil. Sin embargo, y a pesar de los descargos, he de reconocer que este solo episodio de su existencia condicionó nuestra relación.

Porque Ibrahim sobrevivió a la contienda y mi prolongado periplo de ambulante me brindó la oportunidad de conocerle al resultar ser el abuelo de dos chavales simpáticos y modernos que me encontraba a cada paso en mis iniciales incursiones por las grandes ferias y con los que, a fuerza de coincidir, trabé amistad. Mohamed y Hassan, españoles de nacimiento y completamente integrados en nuestro estilo de vida. Arrancaban los ochenta y el país despertaba de una larga pesadilla recién estrenada la democracia y se notaba a la legua que estos hermanos de estirpe magrebí estaban por disfrutarla. Les gustaba la música, las chavalas, los canutos y, en resumidas cuentas, la libertad. Pero, ante todo, les encantaba pinchar a su antecesor con aseveraciones tales como que no rezaban sus oraciones, les gustaba el jamón más que otra cosa en el mundo o no guardaban el Ramadán. Él parecía no importunarse, pero con una sonrisa entre complaciente y burlona les hacía un gesto con la mano que podría traducirse como: “vosotros seguir así y veréis como acabáis en las calderas de Pedro Botero”, o donde dispusiera su islamismo a tal efecto, que seguro que sería mucho peor.

Tras acabar el conflicto, Ibrahim obtuvo nuestra nacionalidad y se las ingenió para conseguir un puesto fijo en el Rastro madrileño de los domingos donde se puso a vender alfombras, babuchas, pufs y demás productos típicos de su país. Esto le permitió sobrevivir en aquellos años de escasez e incluso traerse a una paisana con la que fundar una familia. Fue en este tiempo de trapiqueo generalizado que descubrió el potencial económico de las fiestas de los pueblos y comenzó a hollar los caminos que lustros después descubriría yo. Prosperó y ya con la ayuda de sus hijos consiguió abrir tienda primero y seguidamente almacén quedándose al cargo la progenie mientras él continuaba saliendo a los festejos, ya más por devoción que por obligación. Y llegaron sus nietos, que crecieron en aquel barrio de Lavapiés en el que se instalaban cada día nuevos comerciantes mayoristas de todas las coordenadas del globo. Y, desde bien pequeños, se los llevaba a vender como si de un juego se tratara hasta que tuvieron la edad y se montaron un puesto por su cuenta. No podía menos que irles bien, ya que habían mamado el negocio y compraban ventajosamente, probando gratuitamente las novedades que iban llegando a los almacenes e incluso pudiendo devolver los productos que no habían conseguido colocar. Y en ese trance se encontraban cuando nuestros caminos se cruzaron. Ellos vendían a porrillo, mientras que, recién llegado a las ferias, yo me las veía y deseaba para volver con dos duros a casa. Pero, por una causa u otra, les cayó bien aquel hippie un poco mayor que ellos, que escuchaba más que hablaba, se buscaba la vida con su artesanía sin meterse con nadie y tenía siempre a Pink Floyd sonando en el radiocasette.

Con el tiempo sucedió que, aun sin haber cruzado entre nosotros apenas dos palabras, Ibrahim y yo comenzamos a simpatizar, quizás por parte mía, intrigado por sus experiencias en los campos de batalla y tal vez, por la

suya, porque mi persona le despertara curiosidad, ya que en seguida se coscó de que aquel nuevo “colega” que se relacionaba con sus nietos no se parecía en absoluto a la troupe de buhoneros que habitualmente les rodeaba y que andaba por las ferias más perdido que turco en la neblina. El caso es que a partir de un momento determinado me cogió confianza y comenzó a aconsejarme como si de otro nieto se tratara.

-Si no cuidas tu coche, -recuerdo que insistentemente me advertía-, todo el dinero que ganes se te irá en él.

Aquel hombre tenía siempre su Iveco blanca como los chorros del oro y, no exento de razón, prefería conducir cincuenta kilómetros más por una buena calzada antes que tomar una ruta más corta, pero en peor estado, ya que en aquella España de carreteras bacheadas te podías encontrar en mitad de la noche un imprevisto en el firme capaz de dejarte tirado en la cuneta. Ellos fueron los que me llevaron por primera vez a un Lavapiés repleto de almacenes de bisutería y complementos, lo que siempre les agradeceré, ya que aquello propició que abandonara por fin una artesanía que únicamente me daba para malvivir y me introdujera en el comercio puro y duro, descubriendo lo que de verdad era vender. Durante varios años me los fui encontrando aquí y allá, pero al dejar de acudir a las grandes ferias por encontrar mejor sustento en las de los pueblecillos olvidados les perdí del todo la pista y solo volví a cruzarme con Ibrahim años después; un domingo que me pilló en la Villa y Corte, me pasé por el Rastro a curiosear y casualmente se encontraba en su puesto, acompañando a otros miembros de su familia. Se sonrió al verme observándole entre el río de gente que se agolpaba en la Ribera de Curtidores. Nos estrechamos la mano y, sin perder ni un segundo, se interesó por el modelo de coche que conducía en la actualidad. Me hizo gracia que fuese aquella su primera pregunta, pero

inmediatamente comprendí que, a través de mi respuesta, averiguaría cómo me iba sin necesidad de hacer ninguna más.

-Llevo una Nissan Vanette nueva, ballesta larga, -le respondí- Aunque todavía la estoy pagando.

-O sea que ya no duermes en el suelo, -tornó a sonreír-

Todavía se acordaba de que, en la época en que nos veíamos, aún lo hacía sobre unos cartones, como tantos otros feriantes, junto a mi Candela de entonces, una Citroën Dyane 6 destartada y siempre abarrotada de bultos. Hoy que he decidido escribir sobre él, mi cabeza se ha puesto a fantasear de nuevo con aquel pensamiento recurrente en que lo imaginaba en alguna escaramuza durante la contienda, mosquetón en ristre, esperando agazapado en cualquier trinchera la orden de atacar. ¿En qué frentes estaría? ¿Llegaría a combatir cuerpo a cuerpo? ¿Cuáles serían sus peores recuerdos? Nunca le pregunté. No me atreví. Ni siquiera a sus nietos porque, ¿qué iban a responderme? Si ni tampoco ellos sabrían. Salvo las típicas “batallitas” que todos hemos escuchado a nuestros mayores de uno u otro bando. Porque los actos indignos, los escabrosos, los que mantenían revueltas las conciencias, esos nunca se contaron. Aunque revolotearan en el aire en aquellas veladas a la luz de la lumbre, durante la posguerra, en las que las situaciones de hambre y miedo sí que estuvieron en boca de todos. Quiero suponer que Ibrahim no tuvo de aquellos ninguno que contar y que pasó de puntillas por los escenarios del conflicto en los que estuviera. Pero retorno la vista hacia aquel estrecho estratégico que un día Ibrahim se atrevió a franquear desesperado, sin saber si regresaría y principalmente quiero suponer que llegará el día en que dejará de ser frontera entre el bienestar y la miseria y que ningún africano necesitará arriesgar nunca más, intentando cruzarlo, su juventud y su legítimo deseo de prosperar.

Amador Navarro Tortosa

COLABORACIÓN

Historia de una fotografía

A raíz de la publicación del libro *Azorín y El Casino de Monóvar*, que vio la luz el pasado día 7 de julio, tuvimos ocasión de descubrir al autor de la fotografía que ilustra su portada. Es una foto en blanco y negro que guarda El Casino de Monóvar desde el año 1948.

Al visionar la fotografía por el reverso apareció una firma con el diseño modernista: Alfonso Fotógrafo. Estudios: Av. José Antonio, 20. García Morato, 38. Madrid. En el cartón que la encuadra por delante, una dedicatoria: Al Casino de Monóvar, en recuerdo de gratas horas. Azorín. Madrid 1948.

En ella vemos a Azorín recostado en un sillón, de perfil, pulcramente vestido, como siempre, y con un libro en las manos.

Comienzo la investigación para saber quién la trajo hasta aquí. En esas fechas el Presidente del Casino era don Alfredo Quiles Quiles que lo fue durante los años 1948 y 1949. Me pongo al habla con Primitivo Quiles Pérez, hijo de Primitivo Quiles Quiles que fue hermano de Alfredo y le pregunto:

- ¿Don Primitivo, ha oído usted en su familia la historia de que su tío, el Presidente del Casino y hermano de su padre, viajó a Madrid para ver a Azorín y éste le regaló la foto que se encuentra hoy en El Casino?

Por desgracia él era pequeño en esas fechas y no recuerda ese dato así que seguiremos el camino de la lógica y supondremos la llegada al Casino de la fotografía de esa manera, ya que Pepe Payá nos dijo que un presidente del Casino, en una visita a Madrid, fue obsequiado con la misma.

De la firma que hemos visto en el reverso, "Alfonso Fotógrafo", hemos podido averiguar la importancia de este Estudio en el Madrid de principios del siglo XX y hasta finales del mismo.

Foto de la portada del libro.

A partir del siglo XIX los recuerdos tienen forma de fotografía; gracias a la multitud de imágenes que el mítico fotógrafo Alfonso nos dejó, también conocemos el Madrid de la primera mitad del siglo XX.

Era hijo de un empresario teatral y por circunstancias nació en Ciudad Real en 1880, pero pronto se trasladó a Madrid; se inició como aprendiz de fotografía en el estudio de Manuel Compañy, reputado retratista. En 1902 nacería su hijo Alfonso Sánchez Portela que también sería conocido como fotógrafo con la misma firma que su padre había comenzado a usar en 1904.

Alfonso padre publicó sus trabajos en los principales diarios de la época, como *La Libertad* y *El Sol*, llegando a dirigir la sección fotográfica de *El Gráfico*.

Como reportero retrató a políticos de la época como Moret, Canalejas, Maura, Lerroux, Dato, Vázquez de Mella o Pablo Iglesias. Allí donde había una noticia que cubrir estaba la cámara de Alfonso. También fue un excelente retratista: su foto, *Mujer lavando en una tina en la buhardilla*, ganó en 1904 el Primer Premio de la Exposición de Artistas Fotógrafos en Nueva York.

En 1918 abrió su estudio en la calle Fuencarral. Por allí pasó lo

más granado de la sociedad de la época. Como retratista adquirió un gran prestigio tanto en sus fotografías en estudio como las realizadas en un ambiente más natural, algunos ejemplos son: Antonio Machado sumergido en el poliédrico marco cubista de los espejos de un café; Benito Pérez Galdós, ya casi ciego, escondido tras sus gafas oscuras y acariciando a su perro; Pío Baroja ensimismado en su batín; José Padilla componiendo o con su esposa Lydia Ferreira; Ramón María del Valle-Inclán en su diván mostrando los agujeros de las suelas de los zapatos o Federico García Lorca ligeramente movido y con el fondo único de una maceta con flores.

Los principales diarios: *ABC*, *La Voz*, *La Libertad*, *Crónica*, *Ahora*, *El Herald*, *El Imparcial*, *Estampa*, *Mundo Gráfico*... publicaron sus reportajes sobre sucesos, asesinatos, guerras, miseria, verdugos y víctimas.

En 1939 abrió con sus hijos un nuevo estudio en la Gran Vía, llamada por aquel entonces Av. de José Antonio, ya que el anterior fue destruido por un obús durante la Guerra Civil. Su hijo Alfonso, más conocido como Alfonsito, llegó a ser uno de los grandes reporteros gráficos de la República y la Guerra Civil.

Precursor de las agencias de prensa junto a sus hijos convirtió su nombre en marca. Bajo el sello "Alfonso" se llegaron a firmar 400.000 fotografías, generando mucha confusión desde entonces la autoría de sus imágenes. Al terminar la Guerra Civil, tanto padre como hijo fueron depurados y se les retiró el carné de periodistas. Alfonso quedó relegado a bodas, bautizos y banquetes y, aunque con el tiempo consiguió rehabilitarse, el Alfonso reportero había desaparecido para siempre.

Las fotos de Alfonso retrataron 40 años de cambios y rostros que construyen la memoria visual de nuestro país. Su obra constituye un paseo por la Historia de España en imágenes; la mirada de quien siempre fue consciente de que su trabajo serviría de legado para el futuro.

En el estudio de Alfonso trabajaron también, además de su hijo Alfonso, sus otros hijos Luis y José. Este estudio cumplía además una función de museo. En 1992 el Ministerio de Cultura adquirió el archivo del «Estudio fotográfico Alfonso» que incluye más de cien mil negativos y que también incluye el trabajo de otros empleados del estudio.

De esta manera, cabe suponer, que llegaría la foto de Azorín al Casino de Monóvar. Ahora que sabemos que es una obra de arte, requiere que sea colocada en un lugar preeminente, máxime en este año que se conmemora el 150 aniversario de su nacimiento.

Paqui Limorti Aracil

PROGRAMACIÓ

OCTUBRE 2023

Diumenge 1 d'octubre

ANY AZORÍN - Dijous Azorinians

Gimcana Azoriniana

Activitat familiar per a conèixer millor a Azorín amb jocs i pistes apta per totes les edats. Places limitades
Casa-Museu Azorín a les 11.00 h.

Dijous 5 d'octubre

ANY AZORÍN -
Dijous Azorinians

Xarradetes amb Marcial: Anècdotes al voltant d'Azorín i Monòver

Amb Marcial Poveda Peñataro
Casa-Museu Azorín a les 19.00 h.

Dissabte 7 d'octubre

Commemoració Dia de la C.Valenciana

Tradifusió

Un projecte per a difondre la música tradicional fusionada amb el flamenc. Presentació del disc *Empeltant Arrels*

Entrada 6 €. Teatre Principal, 20.00 h.

Diumenge 8 d'octubre

Commemoració Dia de la C.Valenciana

El joc de l'oca valenciana

Una versió del tradicional joc de l'oca, però ambientada a la Comunitat Valenciana i adaptada per a ser jugat com una carrera de competició per equips

A partir de 6 anys amb inscripció prèvia
Plaça de la Sala, 12.00 h.

Dilluns 9 d'octubre

Dia de la Comunitat Valenciana

Exhibició de Galotxes

Organitzat pel Club de Galotxes de Monòver
Carrer Luis Martí, 10.30 h.

Parlament i Acte Institucional

Plaça de la Sala, 11.00 h.

Cercavila dels Nanos i Gegants de Monòver

Eixida des de la Plaça de la Sala, 11.30 h.

EXPOSICIÓ COL·LECTIVA

Mostra d'artistes plàstics monovers

Kursaal Fleta, 13.00 h. Oberta fins al 20 d'octubre

Dilluns 16 d'octubre

DIA DE LES ESCRIPTORES

El placer, la alegría y la risa de las mujeres

Lectura de textos d'escriptores, seleccionats per Marta Sanz, Biblioteca Nacional d'Espanya
Casa de Cultura a les 20.00 h.

Divendres 20 d'octubre

Revista del Vinalopó

Presentació del núm. 24 de la Revista del CEL dedicada a Rafael Azuar Carmen
Casa-Museu Azorín a les 19.00 h.

Dissabte 21 d'octubre

Grans exploradors de la natura

Excursions, gimcana, menjar, jocs ... al PNM Serra del Coto, recomanades per a joves de 10 a 14 anys
Trobada a l'Aula de la Natura de les Cases del Senyor a les 9.00 h.
Activitats gratuïtes fins a les 18.00 h.

Dissabte 21 d'octubre

TEATRE

L'abraçada dels cuacs

De Cactus Teatre amb Paula Llorens i Sergio Caballero. Finalista millor espectacle revelació Premis Max 2023, Millor text dels Premis de les Arts escèniques valencianes 2022 i Millor espectacle d'adults de la Mostra de Teatre d'Alcoi 2021
Entrada 8 i 6 €. Teatre Principal, 20.00 h.

Diumenge 22 d'octubre

CONCERT

Joan Boronat

Organitza Xinosa
Casa-Museu Azorín a les 12.00 h.

Dimecres 25 d'octubre

Hora del conte

Contes de Ca'la'bassa

Organitzat per la Biblioteca Pública
Casa de Cultura a les 18.00 h.

Dijous 26 d'octubre

ANY AZORÍN - Dijous Azorinians

Azorín: el tránsito del nombre al seudónimo

Charla y presentación del libro *José Martínez Ruiz 'Azorín': escritos anarquistas*. Por José Soriano Palao, doctor en medicina y cirugía y Licenciado en Historia Moderna.
Casa-Museu Azorín a les 19.00 h.

Divendres 27 d'octubre

Balconades 2023

Organitzat per la Biblioteca Pública
Inauguració divendres 27 a les 18 h. Plaça de la Sala i Carrer Major